

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1054/2020/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Csák Zsolt, a tanács elnöke

Dr. Domonyai Alexa, előadó bíró

Dr. Gimesi Ágnes, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. március 29.

Az ügy tárgya: garázdaság vétsége és más bűncselekmények

Terhelt(ek): Terhelt1 és társai

Elsőfok: Kazincbarcikai Járásbíróság, 14.B.848/2012/108., ítélet, tárgyalás,
2015. november 27.

Másodfok: Miskolci Törvényszék, 7.Bf.156/2016/10., végzés, tárgyalás,
2016. szeptember 28.

Az indítvány előterjesztője: Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű

és Terhelt3 III. rendű terheltek védője

Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezés

Rendelkező rész

A Kúria a garázdaság vétsége és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű terheltek védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kazincbarcikai Járásbíróság 14.B.848/2012/108. számú ítéletét és a Miskolci Törvényszék 7.Bf.156/2016/10. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Kazincbarcikai Járásbíróság a 2015. november 27. napján tartott tárgyaláson kihirdetett 14.B.848/2012/108. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű terhelte bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés], valamint 2 rendbeli testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1), (2) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, 1 napi tétel összegét 2.000 forintban állapította meg, így összesen 200.000 forint pénzbüntetést szabott ki, rendelkezett a meg nem fizetés esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. Terhelt1 I. rendű terhelte az ellene jármű önkényes elvételének büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[2] Terhelt2 II. rendű terhelte bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés], ezért 1 évre próbára bocsátotta.

[3] Terhelt3 III. rendű terhelte bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében [1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés], ezért 1 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

[4] terhelt4 IV. rendű terhelte bűnösnek mondta ki 2 rendbeli testi sértés vétségében [1978. évi IV. törvény 170. § (1) és (2) bekezdés], ezért 1 évre próbára bocsátotta.

[5] A bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 2016. szeptember 28. napján kihirdetett 7.Bf.156/2016/10. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a cselekmények minősítésének pontosítása mellett helybenhagyta.

[6] **II.** A jogerős ügydöntő határozat ellen az I., a II. és a III. rendű terheltek védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt, feltétlen eljárési szabálysértésre hivatkozással a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 608. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel, a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában írt okból. A védő álláspontja szerint a bíróságok eljárési szabálysértést valósítottak meg azzal, hogy a Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű terheltek ellen indult közzvádas eljáráshoz egyesítették a Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű terheltek feljelentése alapján a Kazincbarcikai Járásbíróság előtt könnyű testi sértés vétsége miatt indult magánvádas eljárást úgy, hogy az ügyész a vád képviselőjét nem vette át. Az egyesítést követően a járásbíróság előtt folyamatban lévő büntetőeljárásban az eljárás résztvevői két egymást kizáró eljárési pozícióba kerültek. Terhelt4 a közzvádas ügyben tanú volt, majd az egyesítést követően, mint IV. rendű vádlott vett részt az eljárásban, Terhelt1 I. rendű, Terhelt3 III. rendű vádlottak pedig amellet, hogy az alapügyben terhelti pozícióban voltak, az egyesített magánvádas eljárásban magánvádlói eljárési pozícióba kerültek. Ugyanezen megállapítás tehető jogi képviselői védő vonatkozásában, aki az alapügyben védőként, míg az egyesített magánvádas eljárásban, mint Terhelt3 magánvádló jogi képviselője járt el. Tényként állapítható meg, hogy ugyanazon eljárásban nem lehet ugyanazon személy egyidejűleg terhelt és magánvádló, a két jogintézmény együttes alkalmazására nincs lehetőség. Ezen nem változtat az a körülmény, mint amelyre a Miskolci Törvényszék másodfokú egyesítő határozatában hivatkozott, hogy a közzvádas és a magánvádas eljárásban egymással összefüggő bűncselekmények képezik az eljárás tárgyát, mivel az együttes elbírálást az eltérő eljárési pozíciók, s az ebből eredő eltérő jogok és kötelezettségek zárják ki. A duplikált eljárési szerepek alapján nem lehet eldönteni, hogy Terhelt1 és Terhelt3 miként vettek részt a tárgyaláson, terheltként vagy magánvádlóként. Abban az esetben, ha magánvádlóként voltak jelen a tárgyaláson, akkor viszont vádlottként nem lehettek jelen, így megállapítható, hogy a Kazincbarcikai Járásbíróság a vádlottak jelenléte nélkül folytatta le az eljárást, vagyis olyan személy távollétében, akinek a jelenléte a tárgyaláson kötelező. Amennyiben ugyanis nem magánvádlónak tekintette volna a személyeket a bíróság, akkor a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 507. §-a alapján jelenlétük hiányát úgy kellett volna tekinteni, hogy a vádat elejtették.

[7] Abban az esetben azonban, ha magánvádlóként voltak jelen a tárgyaláson, akkor vádlottként nem lehettek jelen, így megállapítható, hogy a Kazincbarcikai Járásbíróság a vádlottak jelenléte nélkül folytatta le az eljárást, vagyis olyan személyek távollétében, akiknek a jelenléte a tárgyaláson kötelező.

[8] Mindaz az eljárési szabályszegés a másodfokú eljárásban is megvalósult, a Miskolci Törvényszék úgy tartott nyilvános ülést, hogy az ülésen jelen nem lévő II. rendű és III. rendű terheltet nem idézte meg, vagyis a másodfokú eljárás során megint csak olyan személy távollétében tartották meg a tárgyalást, akinek a jelenléte a tárgyaláson kötelező. Mindezekre tekintettel indítványozta a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítását azzal, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen az ügyek elkülönítéséről kell döntenie, majd csak ezt követően merülhet fel a vádlottak a büntetőjogi felelősségének vizsgálata.

[9] A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak. A Kazincbarcikai Járásbíróság valóban közzvádas és magánvádas eljárás tárgyát képező bűncselekményeket bíralt el anélkül, hogy az ügyészség a vádképviselőt átvette volna.

Mindez valóban azt jelenti, hogy az eljárás az általános és külön eljárás szabályai szerint folyt, amely önmagában azonban nem alapoz meg a Be. 649. §-ában meghatározott felülvizsgálati okot. Az alapügyben a felülvizsgálattal érintett terheltek eljárási jogai nem sérültek.

[10] Másrészt az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek terhére nem jelentettek be fellebbezést. A Miskolci Törvényszék 2016. június 20. napján nyilvános ülést tartott, amelyre a terhelteket szabályszerűen idézte. A nyilvános ülésen csak az I. rendű terhelte és az I. rendű, II. rendű, III. rendű terheltek védője jelent meg. A törvényszék a nyilvános ülést követően tárgyalásra tért át, a terhelteket ismételten idézte. A tárgyaláson az I. rendű, II. rendű, illetve a III. rendű terheltek közös védője volt jelen.

[11] A másodfokú bíróság eljárása idején hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 362. §-ának (3) bekezdése alapján a nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében is meg lehet tartani, míg a 365. § (1) bekezdésének II. fordulata alapján a vádlott távollétében a tárgyalás megtartható, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést. Miután a terheltek idézése szabályszerű volt, a Miskolci Törvényszék nem követett el abszolút eljárási szabálysértést, amikor a nyilvános ülést és a tárgyalást a II. és III. rendű terheltek szabályszerű idézése mellett, távollétükben folytatta le.

[12] Ezért indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványnak ne adjon helyt, és azt a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen elbírálván, a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján I., II. és III. rendű terheltek tekintetében hatályában tartsa fenn (BF.1184/2020/2.).

[13] A védő a Legfőbb Ügyészség átiratára észrevételt terjesztett elő, melyben kifejtette, hogy nem lehet csak a Legfőbb Ügyészség által hivatkozott eljárási pozícióból kiindulni, mivel az csak arra az esetre vonatkozik, amikor az érintett személyek vádlottak, nem érinti azt az esetkört, amikor az érintett személyek magánvádlóként járnak el. Álláspontja szerint abban sem lehet állást foglalni, hogy egyáltalán az idézés szabályszerű volt-e, hiszen nem lehet megállapítani, hogy őket mint vádlottat, vagy mint magánvádlót idézte a bíróság.

[14] **III.** Az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek védőjének felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[15] A Kúria a felülvizsgálati indítványt – mivel az nem irányult az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek terhére – a 2018. július 1. napjától hatályba lépett, a büntetőeljárásról szóló, 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 660. § (1) bekezdése szerint tanácsülésen bírálta el. A Kúria a terheltek védőjének felülvizsgálati indítványát elbírálván a megtámadott határozatot a Be. 659. § (5) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján bírálta felül, emellett vizsgálta a Be. 659. § (6) bekezdése szerinti esetleges további eljárási szabálysértéseket is, ilyet azonban nem észlelt.

[16] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[17] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára tekintettel, a 608. § (1) bekezdés d) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező.

[18] A bírósági iratok alapján a Kúria a következőket állapította meg.

[19] A Kazincbarcikai Járási Ügyészség B.2472/2011/12-I. számú vádiratával Terhelt1 I. rendű terheltet a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségével, valamint 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétségével, továbbá az 1978. évi IV. törvény 327. § (1) bekezdésébe ütköző jármű önkényes elvételének büntettségével vádolta. A magánvádra üldözendő testi sértés vétsége miatt az ügyész a vád képviselőjét átvette.

[20] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakkal szemben ugyanezen vádiratban, az 1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő, társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette miatt emelt vádat.

[21] Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű terhelték 2011. október 25. napján feljelentést terjesztettek elő terhelt4rel szemben, e feljelentés alapján terhelt4 ellen a Kazincbarcikai Járásbíróságon B.49/2013. szám alatt magánvádas eljárás indult a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt.

[22] A garázdaság vétsége miatt indult közvádas eljárásban jogi képviselő1 védő indítványozta a közvádas és a magánvádas ügyek egyesítését. A Kazincbarcikai Járásbíróság a 2013. február 15. napján kelt 17.B.848/2012/13. szám alatti végzésével a B.848/2012. számú és a Kazincbarcikai Járásbíróság előtt testi sértés vétsége miatt indult B.49/2013. szám alatti ügyek egyesítését mellőzte.

[23] A védő fellebbezése folytán másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 2013. szeptember 10. napján kelt 2.Bpkf.686/2013/5. szám alatti végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a járásbíróság előtt garázdaság vétsége miatt 17.B.848/2012. szám alatt folyamatban lévő eljáráshoz egyesíteni rendelte a Kazincbarcikai Járásbíróság előtt terhelt4 ellen testi sértés vétsége miatt folyamatban lévő B.49/2013. szám alatti ügyet.

[24] Az egyesítést követően terhelt4 IV. rendű vádlottként, míg Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak – a IV. rendű vádlottat érintően – sértettként (magánvádlóként) vettek részt a 17.B.848/2012. szám eljárásban, jogi képviselő1 védő pedig a magánvádlók jogi képviselőjeként is eljáró.

[25] A Kúria a védő eljárási kifogása kapcsán a következőket emeli ki:

[26] A Be. 659. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt – a (3) és (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Jelen ügyben a hivatkozott kivételek – az

Alkotmánybíróság, vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv döntése – nem érvényesülnek, ezért az általános szabályok az irányadók.

[27] A másodfokú bíróság határozatának meghozatala idején hatályban volt büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban korábbi Be.) 493. §-a szerint e törvény rendelkezéseit a magánvád alapján folytatott büntetőeljárásban a XXIII. Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

[28] A magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviselőjével járó jogok illetik meg; ha az ügyben több sértett van, megegyezésüktől függ, hogy melyikük jár el magánvádlóként. Megegyezés hiányában a magánvádlót a bíróság jelöli ki [korábbi Be. 494. § (2), (3) bekezdés].

[29] A korábbi Be. 52. § (1) bekezdése szerint magánvád alapján folytatott eljárás indult a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő testi sértés vétsége miatt terhelt4 ellen, az ügyben több sértett volt, az eljárásban azonban magánvádló kijelölésére nem került sor, az legalábbis sem a tárgyalási jegyzőkönyvekből, sem az iratborító adataiból nem tűnik ki.

[30] Az ügyész a vád képviselőjét a magánvádlótól az eljárás bármely szakaszában átveheti, ez esetben a magánvádlót a sértett jogai illetik meg [korábbi Be. 496. § 2. mondat].

[31] A magánvádas eljárásban a magánvádló a vádat indokolás nélkül elejtheti és az ügyész is elállhat a vád képviselőjétől [korábbi Be. 510. § (1), (2) bekezdés].

[32] A Kazincbarcikai Járási Ügyészség 2012. november 15. napján közölte, hogy a testi sértés miatt terhelt4ral szemben indult büntető ügyben a vád képviselőjét nem vette át (B.49/2013/1. szám).

[33] Az a tény, hogy adott ügyben az ügyész nem vette át a vád képviselőjét, e jogával a magánvádas eljárásról való tudomásszerzését követően nem élt, nem zárta ki azt, hogy a járásbíróság a magánvádas ügyet a közvádas ügghöz egyesítse és a vád tárgyává tett cselekményeket egy eljárásban bírálja el.

[34] A korábbi Be. 72. § (2) bekezdése szerint egyesíteni lehet azokat az ügyeket, amelyek együttes elbírálása az eljárás tárgyára vagy az eljárásban részt vevő személyekre tekintettel, illetve egyéb okból célszerű.

[35] Jelen ügyben terhelt4 az egyesítést követően úgy lett a közvádas ügy IV. rendű terheltje, hogy ellene közvádra üldözendő bűncselekmény nem volt tárgya az eljárásnak.

[36] Ez azonban nem eredményezett eljárási szabálysértést.

[37] Amennyiben az ügyészség a vád képviselőt nem veszi át, nincs törvényi akadálya a közvádra, illetve a magánvádra indult ügyek egyesítésének abban az esetben, ha a közvádas és magánvádas eljárás nem ugyanazon terhelt ellen van folyamatban. Ilyenkor nem kizárt az együttes elbírálás, a valósághű tényállás megállapítása érdekében az együttes elbírálás célszerű.

[38] Abban az esetben, ha ugyanazon terhelt ellen egyidejűleg közvád és az ügyész által át nem vett magánvád alapján lenne folyamatban az eljárás, a kétféle vádképviselő akadályát képezné a vádbeszéd során az egységes indítványtételi és jogorvoslati jog gyakorlásának [korábbi Be. 315. § (1) bekezdés, 323. § (2) bekezdés], illetve a másodfokú eljárásban a felülbírálat terjedelmének [korábbi Be. 348-350. §] körül határolása is nehézségbe ütközne.

[39] A törvényszék tehát nem sértett eljárási szabályt azzal, hogy az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltekkel szemben indult közvádas ügghöz a terhelt⁴ ellen indult magánvádas ügyet egyesítette.

[40] A védő eljárási pozíciókat illető kifogásai kapcsán a Kúria csupán megjegyzi, hogy a magánvádas eljárás sajátja, hogy az eljárási résztvevők nem feltétlenül ugyanabban az eljárási pozícióban vesznek részt az eljárásban, ugyanis viszonyítva a vádlottal egyúttal magánvádló, a védő pedig a magánvádló jogi képviselője is lehet [korábbi Be. 52. § (3) bekezdés). Jelen ügyben azonban a terhelt és a magánvádló pozíciója élesen elvált, mert az I., a II. és III. rendű vádlottakkal szemben a vádat az ügyész, míg a IV. vádlottal szemben a vádat, mint magánvádló az I. rendű és a II. rendű vádlott képviselte.

[41] A fentiekre tekintettel felülvizsgálati indítvány ebben a részében nem alapos.

[42] A védő kifogásolta azt is, hogy másodfokú eljárásban a Miskolci Törvényszék olyan személyek távollétében tartott tárgyalást, akinek a jelenléte kötelező lett volna.

[43] Mint ahogy azt a Legfőbb Ügyészség átirata is tartalmazza, a Miskolci Törvényszék mind a nyilvános ülés, mind a tárgyalás megtartása tekintetében – legalábbis az I. rendű, II. rendű és III. rendű terhelteket érintően – eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el.

[44] Az iratok tartalma szerint az elsőfokú ítélet ellen Terhelt¹ I. rendű, Terhelt² II. rendű és Terhelt³ III. rendű vádlottak és közös védőjük felmentés, míg a magánvádló jogi képviselője, terhelt⁴ IV. rendű terhelt terhére, súlyosítás – intézkedés helyett büntetés kiszabása – végett jelentett be fellebbezést (108. számú tárgyalási jegyzőkönyv 21. oldal).

[45] A másodfokú bíróság a fellebbezések elbírálása érdekében 2016. június 20. napjára nyilvános ülést tűzött ki, melyre a terhelteket szabályszerűen idézte (másodfokú bírósági iratok 2. szám). A nyilvános ülésen Terhelt¹ I. rendű terhelt, valamint az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek védője jelent meg. A törvényszék a nyilvános ülést követően – bizonyítás felvétele érdekében – tárgyalásra tért át és a terhelteket ennek megfelelően újból idézte, valamennyi terhelt idézése szabályszerű volt (másodfokú iratok 5. szám). A törvényszék 2016. szeptember 19. napján tárgyalást tartott, ahol az orvosszakértői véleményt ismertette. A

tárgyaláson Terhelt1 I. rendű terhelt, valamint az I. rendű, II. rendű és III. rendű terheltek védője volt jelen (másodfokú iratok 7. szám).

[46] A korábbi Be. 362. § (3) bekezdése alapján a nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében is meg lehet tartani, s ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges, a fellebbezés elbírálható.

[47] A 365. § (1) bekezdése értelmében a vádlott távollétében a tárgyalás megtartható, ha a vádlott előzetesen bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni, illetőleg a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést.

[48] Megjegyzi a Kúria, hogy Be. 599. § (5) bekezdése a nyilvános ülést érintően, a korábbival azonos rendelkezést tartalmaz, a Be. 600. § (3) bekezdése szerint a tárgyalást pedig a szabályszerűen idézett vádlott távollétében akkor is meg lehet tartani, és a fellebbezés elbírálható, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést.

[49] Tekintettel arra, hogy az ügydöntő határozat ellen az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek terhére az ügyész nem jelentett be fellebbezést, nem sértett eljárási szabályt a Miskolci Törvényszék, amikor a nyilvános ülést, majd pedig a tárgyalást a II. és III. rendű terheltek szabályszerű idézése mellett, a távollétükben tartotta meg és a fellebbezést e terheltek vonatkozásában elbírálta.

[50] Az iratok szerint ugyanakkor az elsőfokú ítélet ellen terhelt4 IV. rendű terhelt terhére a magánvádló jogi képviselője fellebbezést jelentett be. A magánvádló jogi képviselője a magánvádló nevében jogosult a fellebbezés bejelentésére [korábbi Be. 242. § II.a) pont, 58. § (1) bekezdés, BH 1992.303.].

[51] A korábbi Be. 364. § (1) bekezdésének és a 365. § (1) bekezdésének összevetéséből az következik, hogy a megidézett – illetve az előállítani rendelt fogva lévő – vádlottnak jogában áll előzetesen bejelenteni, hogy a tárgyaláson nem kíván jelen lenni. A másodfokú tárgyalásra szabályszerűen megidézett vádlott előzetesen bejelentheti, hogy a tárgyaláson nem kíván jelen lenni, ez esetben az eljárás távollétében lefolytatható. Előzetes bejelentés hiányában is megtartható a tárgyalás, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést [1. számú BK vélemény c) részének 10) pont].

[52] A korábbi rendelkezései szerint tehát a másodfokú tárgyalást a szabályszerűen idézett vádlott távollétében akkor lehet megtartani, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést. A tárgyaláson való jelenlét jogáról azonban a vádlott lemondhat, és amennyiben él ezzel a jogával, a másodfokú tárgyalás a távollétében akkor is megtartható, ha a terhére fellebbezést jelentettek be.

[53] Feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező. Így akkor, ha a vádlott terhére fellebbezést jelentettek be, és nem mondott le a tárgyaláson való jelenlét jogáról, a másodfokú tárgyalás távollétében történő megtartása olyan eljárási szabálysértés, ami miatt a másodfokú ügydöntő határozat hatályon kívül helyezésének és erre

tekintettel felülvizsgálatnak van helye [korábbi Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pont, 2017. évi XC. törvény 430. § (1) bekezdés, 600. § (3) bekezdés, 608. § (1) bekezdés d) pont, 648. § (1) bekezdés b) pont, 649. § (2) bekezdés d) pont]. BH 2019.197.).

[54] A másodfokú tárgyalásra valamennyi terhelt idézése szabályszerű volt, a másodfokú bíróság a korábbi Be. alapján a II. rendű és III. rendű terheltek távollétében a tárgyalást megtarthatta, míg terhelt4 IV. rendű vádlott esetében erre nem volt törvényes lehetőség. A magánvádló jogi képviselője, terhelt4 IV. rendű terhelt terhére fellebbezett, a IV. rendű terhelt ugyanakkor a tárgyaláson való jelenlét jogáról nem mondott le, így a másodfokú tárgyalás távollétében nem lett volna megtartható.

[55] Az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű terheltek esetében tehát nem valósult meg feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban, ezért a védő felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[56] Felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozat felülbírálatára és a jogerő feloldására csak annak a terheltnek a tekintetében kerülhet sor, akire nézve a felülvizsgálati ok megvalósult. A Kúria a felülvizsgálatot hivatalból nem terjesztheti ki az alapügy olyan más terheltjére, akire felülvizsgálati indítványt nem terjesztettek elő (BH 2018.7.).

[57] Miután a felülvizsgálati indítványt kizárólag az I. rendű, II. rendű, III. rendű terheltek javára nyújtotta be a védő, a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy terhelt4 IV. rendű terhelt esetében megvalósult feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés [Be. 649. § (2) bekezdés 608. § (1) bekezdés d) pont] tárgyában döntést hozzon.

[58] Miután a Kúria észlelte, hogy a IV. rendű terhelt sérelmére felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló törvénysértés történt, erről a Legfőbb Ügyészséget külön átirattal tájékoztatja [Be. 651. § (4) bekezdés].

[59] A kifejtettek értelmében a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a felülvizsgálati indítványt megalapozatlannak találta, ezért a megtámadott határozatokat Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű terheltek tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

[60] A végzés elleni fellebbezés a Be. 6. § (4) bekezdésére figyelemmel kizárt, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria – a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén – az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2021. március 29.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Domonyai Alexa s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró